

animació

vocacional

MATERIALS VOCACIONALS PER A LES COMUNITATS
DE SALESIANS I FILLES DE MARIA AUXILIADORA

FEBRER
2003

Algunes consideracions sobre Pastoral Vocacional

Per fer una pastoral vocacional viva i actualitzada hem de partir de les conviccions següents:

- a. L'Amo dels sembrats vol servir-se de la Vida Religiosa per encoratjar i enfortir la vida de la seva Església.
- b. L'Esperit segueix actiu, parla als joves. Els joves d'avui no són tots irreligiosos i generositat no els en falta. Quanta gent s'ha bolcat per Bòsnia o pel 0,7%? Més que falta de generositat escassegen els canals concrets per canalitzar-la, especialment per donar resposta a necessitats noves i desateses.
- c. La vocació a la Vida Religiosa pot omplir efectivament de goig i d'alegria la vida d'un jove.
- d. La Vida Religiosa té futur si aconseguim articular bé tres elements: 1. Una relació personal, intensa i joiosa amb Déu, juntament amb la capacitat de ser *mistagogs* de la trobada amb Déu. 2. Una vida que no sigui aliena als dolors del món, sinó que, enmig d'ells i sense desentendre's d'ells, descobreixi la presència del Déu de l'esperança i el consol. 3. Un estil de vida senzill i fraternal, que sigui una alternativa al consum i la competència subjugadora que genera la societat capitalista.

Quan discutim sobre el problema de les vocacions, se sol esmentar la conveniència d'una propaganda més adequada o, d'una presentació més atractiva del carisma de la Congregació. Certament que quelcom d'això serà necessari (cf. Rm 10,14), però la qüestió no és aquesta. L'assumpte és si vivim el carisma de forma fidel, autèntica, adaptada, atractiva, visible, comprensible i assimilable. És a dir, si a través del do del carisma de l'Institut o Congregació religiosa podem exclamar de veritat amb Sant Pau:

« Donem gràcies a Déu, que, en el Crist, sempre ens porta en el seu seguici triomfal i, per mitjà nostre, escampa a tot arreu la bona olor del seu coneixement. Perquè nosaltres som el perfum que Crist ofereix a Déu.» (2 Cor 2,14-15a).

Si som fragància de Crist, es deu primer a Déu. No és obra nostra; no s'explica per les nostres forces ni es redueix a la nostra perícia. Tampoc és el simple resultat del nostre heroisme ni del nostre compromís.

Si som fragància de Crist, llavors Déu ens ha convertit. Hem sigut constituïts en mediació, sacrament, signe. Qui visiti les nostres comunitats, les nostres institucions, haurà de percebre les essències d'aquest perfum.

Som fragància de Crist si el contacte amb nosaltres genera esperança, alegria i il·lusió. Quan som fragància de Crist, la nostra vida resulta un sacrifici d'olor agradable a Déu.

GABINO URIBARRI, «Són embriagants els teus perfums » (Cant 1,3). Consideracions apassionades sobre «Joventut i Vida Religiosa».

Pregària del vespre

CANT: Cançó del Testimoni

AMBIENTACIÓ: Som fragància de Crist, només es donen vocacions on hi ha una experiència forta i apassionada de Déu.

SALM 22(21)

Ant. Qui dóna la vida, veurà la seva descendència, allargarà els seus anys i per mitjà d'ell triomfarà el pla de Déu.

Anunciaré el teu nom als meus germans,
et lloaré enmig del poble reunit:
«Fidels del Senyor, lloeu-lo,
fills de Jacob, glorifiqueu-lo,
reverencieu-lo, fills d'Israel!
Perquè no ha rebutjat ni menyspreat
el pobre desvalgut;
no l'ha privat de la seva mirada
i quan cridava auxili l'ha escoltat.»

En tu s'inspirarà el meu cant
davant de tot el poble;
davant dels fidels oferiré el que vaig prometre.
Els humils en menjaran fins a saciar-se,
lloaran el Senyor els qui el cerquen
i es diran: «Que tingueu llarga vida!»
Ho tindran present i tornaran al Senyor
tots els països de la terra,
es prosternarà davant seu
gent de totes les nacions.
Perquè la reialesa és del Senyor:
ell és el sobirà dels pobles..

EVANGELI: Mt 6,25-34

« No us preocupeu per la vostra vida,
pensant què menjareu o què beureu,
ni pel vostre cos, pensant com us vestireu.
¿No val més la vida que el menjar, i el cos més que el vestit? [...]»
No us preocupeu, pensant:
què menjareu, o què beureu, o com us vestireu.
El vostre Pare celestial ja sap prou
que en teniu necessitat.
Vosaltres, busqueu primer
el Regne de Déu i fer el que ell vol,
i tot això
us ho donarà de més a més.
No us preocupeu, doncs, pel demà,
que el demà
ja s'ocuparà d'ell mateix.

CANT: (escoltar la cançó del musical *2000 anys després*) «No vals més que una rosa?»

REFLEXIÓ:

En pregar per les vocacions no hem de desitjar hereus; no ens hem de preocupar per les fitxes que hem de substituir en els nostres taulers de planificació pastoral; no ens hem d'esforçar per tenir-ho tot lligat i ben lligat.

Hem de pregar per saber conduir els joves cap el misteri, hem d'ajudar-los a trobar el seu camí en la vida. Hem d'ajudar perquè la gent es trobi amb Déu, perquè experimentin personalment el misteri de Déu.

La nostra pregària per les vocacions ens ha de dur a ser acollidors, ha de suscitar en nosaltres actituds de fraternitat, espontaneïtat, simplicitat, hospitalitat, tendresa, estimació sense adulació.

Cal dirigir la mirada als orígens i veure la confiança que D. Bosco i Mare Mazzarello tenien en la Providència; mirar els passos que van donar sense calcular, sense tenir-ho tot lligat o clar; copsar la passió i amor que tenien als que van servir i van atendre.

Diu l'evangeli cal buscar el Regne i la seva justícia. Sigueu fidels a la crida i no us preocupeu pel demà, que el demà ja es preocuparà d'ell mateix.

ORACIÓ FINAL

Oh Déu, Pare misericordiós, que has cridat tants homes i dones a seguir-te. Fes que siguem testimonis del teu amor entre els joves especialment els més pobres. Per Jesucrist nostre Senyor.

CANT FINAL: Si el gra de blat (Kairoi).

Mites presents en la nostra cultura que afebleixen l'opció vocacional

Mites sobre la vida

1. El més important és la pròpia llibertat. Fer el que em vingui de gust, allò que em demana el cos.
2. El risc deshumanitza. No es pot saltar sense xarxa. La decisió correcta és la que dona el màxim de benefici existencial amb el mínim de risc. No és possible decidir sense haver-ho provat tot abans [Hi ha fórmules de mercat destinades a vèncer l'angoixa del client: Tot a 75 Cèntims, pagament a terminis, compri avui i pagui demà, etc.].
3. La mort és el final. Por a viure una sola vida: d'aquí les vacances a països exòtics, estius de solidaritat per mig món, TV per satèl·lit o tot el món a les teves mans, zàping constant i compulsiu. Por a acabar la jornada: les activitats lúdiques i d'evasió es prolonguen fins al matí següent.
4. El silenci és soledat. La fugida del silenci: música ambiental constant, la TV sempre engegada, els cascos pel carrer, el mòbil sempre a punt per trucades o missatges...
5. Les utopies són irrealitzables en tot allò que és quotidià. Només a la nit, amb les

drogues, davant la TV... la vida que somiem es fa realitat.

1. La meua família d'origen està per damunt que qualsevol vincle posterior: amics, matrimoni, comunitat...

Mites sobre l'Església

7. El Regne de Déu que anuncien els cristians no té signes visibles. Tot són béns espirituals, invisibles, i, per tant, inexistents. On és l'alegria de la resurrecció, de la fraternitat, ...?
8. L'Església, com les ONG's, els sindicats o els partits, coarten la llibertat amb la seva organització i la seva estructura. El bé individual és més enllà del grup.
9. El Cristianisme és una ideologia més. No hi ha una veritable experiència d'una trobada personal amb Jesucrist.
10. L'Església és monolítica. Pensar de forma diferent et situa al marge de la comunió.
11. El llenguatge de l'Església és abstracte i conceptual, massa clerical; no s'entén, parla de vaguetats i no és capaç de suscitar experiències sensibles de fe.
12. Hi ha formes de salvació diferents del camí cristià. Hi ha d'altres religions (l'Islam, el Budisme...) i d'altres camins de pacificació interior (ioga, tai-txí, relaxació, meditació transcendental...) igualment vàlids, i fins i tot més interessants.
13. La realitat és immanent, no transcendent. Cal viure al màxim aquí i ara: un *carpe diem* no evangèlic, incapaç de percebre la transcendència d'allò que és petit i quotidià, la divinitat de la humanitat.
14. Som illes. No es pensa en l'efecte multiplicador, positiu o pervers, de la pròpia actuació. No hi ha pecat, només accions estratègicament equivocades.
15. El Cristianisme pensa que la dona és inferior a l'home. Una dona no pot realitzar-se tal com és dins l'Església, en no poder arribar al sacerdoci.
16. L'existència d'una jerarquia eclesiàstica és una perversió de l'autèntic missatge evangèlic de tarannà igualitari.

Mites sobre la vida religiosa

17. La vida religiosa representa els aspectes institucional, tradicional i conservador de la vida eclesial. No és una opció alternativa, ni de futur.
18. La vida religiosa reprimeix la sexualitat, entesa com genitalitat. Els cèlibes són persones reprimides que desconeixen o no utilitzen la tendresa que el sexe pot vehicular.
19. Els clergues, per estratègia, volen passar per un de tants entre el poble fidel. Però ni lideren ni proposen respostes significatives per a la comunitat. A la vida religiosa no hi ha líders carismàtics que animin projectes col·lectius.
20. El religiós o la religiosa és un privilegiat que té tots els problemes existencials resolts, a més té idees claríssimes, una afectivitat perfectament equilibrada, i una espiritualitat profunda.
21. La vida religiosa va néixer, fonamentalment, per fer coses pels altres. Però ara no cal ser capellà o monja per treballar pels altres: treballadors socials, voluntaris, i psicòlegs... han ocupat el seu lloc. Alguns d'ells, com a laics compromesos, treballen fins i tot més que els religiosos i els capellans.